

การพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงและการจดจำ
คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
ตามแนวการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน
ร่วมกับเทคนิค Mnemonic

THE DEVELOPMENT OF ORAL READING AND ENGLISH
VOCABULARY REMEMBERING FOR GRADE 7 STUDENTS
USING BRAIN – BASED LEARNING MODEL
WITH MNEMONIC TECHNIQUE

กิตติพิชญ์ คำแผ่นจิรโรจน์¹ และ สิทธิพล อาจอินทร์²

มหาวิทยาลัยขอนแก่น^{1,2}

Kittipitch Khampaenjiraroj¹ and Sitthipon Art-in²

Khon Kaen University, Thailand^{1,2}

Corresponding Author, Email: k.suphanan@kkumail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ ตามแนวการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานร่วมกับเทคนิค Mnemonic ให้นักเรียนมีคะแนนความสามารถในการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ เฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ขึ้นไป และ 2) พัฒนาความสามารถในการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ตามแนวการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน ร่วมกับเทคนิค Mnemonic ให้นักเรียนมีคะแนนความสามารถในการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

* ได้รับบทความ: 12 พฤษภาคม 2563; แก้ไขบทความ: 25 กันยายน 2563; ตอรับตีพิมพ์: 28 กันยายน 2563

Received: May 12, 2020; Revised: September 25, 2020; Accepted: September 28, 2020

เฉลี่ยไม่น้อยกว่า ร้อยละ 70 และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ขึ้นไป กลุ่มเป้าหมาย คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านหนองแขวงยาว สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 3 จำนวน 13 คน รูปแบบการวิจัยเป็นวิจัยเชิงปฏิบัติการ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองปฏิบัติการ ประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 6 แผน เวลา 18 ชั่วโมง 2) เครื่องมือที่ใช้ในการสะท้อนผลการปฏิบัติ ประกอบไปด้วย 1) แบบบันทึกการสอนของครู 2) แบบสังเกตพฤติกรรมการสอนของครูและนักเรียน 3) แบบสัมภาษณ์นักเรียน 4) แบบประเมินความสามารถในการอ่านออกเสียงของนักเรียน โดยให้นักเรียนอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษเป็นคำ ทำยวงจร วงจรละ 10 ข้อ 5) แบบทดสอบความสามารถในการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นแบบทดสอบแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก ทำยวงจร วงจรละ 10 ข้อ และ 3) เครื่องมือที่ใช้ ในการประเมินประสิทธิภาพการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ประกอบด้วย 1) แบบประเมินความสามารถในการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยให้นักเรียนอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษเป็นคำ จำนวน 20 ข้อ 2) แบบทดสอบความสามารถในการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งเป็นแบบทดสอบแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ โดยการหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ร้อยละ และการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis)

ผลการวิจัยพบว่า

1) นักเรียนมีคะแนนความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ เฉลี่ยเท่ากับ 16.00 คิดเป็นร้อยละ 80.00 และมีนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 100 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้

2) นักเรียนมีคะแนนความสามารถด้านจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ เฉลี่ยเท่ากับ 18.38 คิดเป็นร้อยละ 91.92 มีนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 100 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้

คำสำคัญ: ความสามารถในการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ; ความสามารถในการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ; การจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน; เทคนิค Mnemonic

Abstract

The objectives of this research were 1) to develop English vocabulary oral reading using brain – based learning model with mnemonic technique. Student would have average score not less than 70% of total score, and there would be 70% up of the total number of the students passing criterion 2) to develop English vocabulary remembering using brain – based learning model with mnemonic technique. Student would have average score not less than 70% of total score, and there would be 70% up of the total number of the students passing criterion. The target group would be 7 Grade 13 students of Ban Nong Waeng Yao, Khon Kaen elementary education service area office 3. This research was Action Research. Three categories of research tool were used in the study i.e. 1) Experiment tool had 6 lesson plans with 18 hours 2) Research reflection tools consisted of (1) instruction record (2) Teacher's and student's teaching behavior observation form (3) Students' interviewing record (4) End-of-spiral oral reading English vocabulary evaluation, and (5) End-of-spiral English vocabulary remembering ability tests and 3) Evaluation tools consisted of (1) Oral reading English evaluation for 20 items ,and (2) English vocabulary remembering ability test for 20 items, Quantitative data Analytical was analyzed using descriptive statistics consisted of mean ($\bar{X}$), standard deviation (S.D), and percentage (%). Qualitative data Analytical was analyzed using content analysis.

The results were found that

1) The average score of English vocabulary oral reading ability for 16.00, accounted for 80.00 percent and there were 13 students passed the criteria accounting for 100 percent which was higher than defined criteria.

2) The average score of English vocabulary remembering ability for 18.38, accounted for 91.92 percent and there were 13 students passed the criteria accounting for 100 percent which was higher than defined criteria

Keywords: Oral reading English vocabulary; English vocabulary remembering; Brain – based Learning model; Mnemonic Technique

บทนำ

ในปัจจุบันภาษาอังกฤษมีความสำคัญเป็นอย่างมากในการสื่อสาร เพื่อเกิดความเข้าใจที่ตรงกันผู้คนทั่วโลกจึงใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางเพื่อสื่อสาร ประเทศที่ให้ความสำคัญกับการเรียนรู้ภาษานั้นสามารถเข้าสู่สังคมและวัฒนธรรม และสามารถใช้อย่างเหมาะสมกับสังคมวัฒนธรรมตามสถานการณ์ได้ในทุกทักษะ ทั้ง 4 ทักษะ ได้แก่ ทักษะ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ซึ่งสอดคล้องกับ เสาวภาคย์ ศรีโยธา (2555) กล่าวว่า บุคคลที่มีการสื่อสารภาษาอังกฤษอย่างมีประสิทธิภาพ ผู้เรียนจะต้องนั้นจะขึ้นอยู่กับคนที่ผู้เรียนฝึกฝนตนเอง และผู้ที่สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้ดี จะได้รับโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคม โดยจะต้องฝึกฝนทั้ง 4 ทักษะ

ในการเรียนภาษาอังกฤษในประเทศไทยยังเป็นปัญหาในสังคมไทยเป็นอย่างมาก เนื่องจากผู้เรียนขาดทักษะด้านภาษาอังกฤษ เพื่อให้ได้เรียนรู้ภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้น จำเป็นที่จะต้องให้ผู้เรียนมีพื้นฐานที่ดีก่อน ดังนั้น ในด้านการศึกษาภาษาอังกฤษนั้น การศึกษาจะต้องเริ่มต้นจากการเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความคุ้นชินในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยถือเป็นสิ่งพื้นฐานที่ผู้เรียนจำเป็นต้องเรียนรู้ ซึ่ง Linse & Nunan (2005) ได้กล่าวว่า การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ เป็นการศึกษาภาษาอังกฤษในขั้นต้น มากกว่าการเรียนรู้จากไวยากรณ์ ในขณะเดียวกันทักษะที่จำเป็นของผู้เรียนอีกทักษะ คือ ทักษะการอ่านออกเสียง การอ่านออกเสียงเป็นการอ่านเพื่อฝึกความถูกต้องและความคล่องแคล่ว เมื่ออ่านออกเสียง จำเป็นต้องมีการฝึกฝนเป็นรายบุคคล เพื่อที่จะได้เกิดความชำนาญในการอ่าน ซึ่งปัญหาที่สำคัญของคนไทยส่วนมากในการเรียนภาษาอังกฤษคือ อ่านออกเสียงภาษาอังกฤษหรือไม่คุ้นชินและไม่เคยเห็นคำศัพท์นั้นมาก่อน ซึ่ง มงคล กุลประเสริฐ (2548) กล่าวว่า คำใดที่ไม่เคยอ่านพบ หรืออ่านได้แต่ไม่แน่ใจในความถูกต้อง จะไม่สามารถอ่านคำนั้นได้

โรงเรียนบ้านหนองแขวงยาว เป็นโรงเรียนขยายโอกาส ที่ผู้เรียนมีโอกาสในการใช้ภาษาอังกฤษน้อยมาก เนื่องจาก ผลการเรียนรู้ในปีการศึกษา 2561 พบว่า ภาพรวมการเรียนรู้ในรายวิชาภาษาอังกฤษของผู้เรียนกลุ่มนี้ มีคะแนนเฉลี่ย อยู่ที่ร้อยละ 60 ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์ที่

โรงเรียนได้ตั้งไว้ตามรายงานการประเมินตนเองของสถานศึกษา ปีการศึกษา 2561 (หนองแขวงยาว, 2561) จากแนวทางจัดการเรียนการสอนไม่เป็นไปตามที่คาดหวังไว้ ผู้เรียนจึงไม่สามารถสะกดคำและอ่านออกเสียงคำศัพท์ได้ นอกจากนี้ การเรียนรู้ด้านคำศัพท์ของผู้เรียนน้อย จึงทำให้ผู้เรียนไม่สามารถจำคำศัพท์ง่ายๆ ดังนั้น เพื่อพัฒนาในขั้นพื้นฐานของผู้เรียน จำเป็นที่จะต้องพัฒนาความสามารถของผู้เรียนโดยใช้ การจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน ร่วมกับเทคนิค Mnemonic

ผู้วิจัยได้นำการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานร่วมกับเทคนิค Mnemonic มาใช้ในการแก้ปัญหา โดย Jensen (2000) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานคือการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับธรรมชาติการเรียนรู้ของสมอง โดยรูปแบบการสอนจะช่วยให้การเรียนการสอนสามารถพัฒนาด้านความคิดและทักษะการจำคำศัพท์ โดยได้ระบุไว้ 5 ขั้นตอน ได้แก่ 1. การเตรียมความพร้อม (Preparation) 2. การพัฒนาทักษะ (Acquisition) 3. การทำอย่างประณีต (Elaboration) 4. การพัฒนาความจำ (Memory Formation) 5. การบูรณาการ (Functional Integration) และประกอบกับการนำการเรียนรู้โดยใช้ เทคนิค Mnemonic เข้ามาไว้ในขั้นตอนการเรียนการสอนร่วมกับรูปแบบการจัดการเรียนการสอนโดยใช้สมองเป็นฐาน ซึ่ง Yates, Luria, Hunt and Love (Hunt, 1968) มี 6 วิธี ได้แก่ การสร้างเสียงสัมผัส (Rhymes) การสร้างคำเพื่อช่วยความจำจากอักษรตัวแรกของแต่ละคำ (Acronym) การสร้างประโยคที่มีความหมายจากตัวอักษรตัวแรกของคำ (Acrostic) วิธี Peg Word วิธีโลไซ (Locs) และ วิธี Key Word ซึ่ง เทคนิค Mnemonic จะช่วยในเรื่องทักษะการจำคำศัพท์ของผู้เรียนได้นานยิ่งขึ้น จากแนวคิดข้างต้น รูปแบบการเรียนรู้อ่านออกเสียงร่วมกับ เทคนิค Mnemonic จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถอ่านออกเสียง เมื่อผู้เรียนอ่านออกเสียงได้แล้ว จะเกิดทักษะการจำคำศัพท์เพิ่มขึ้น

จากเหตุผลที่กล่าวมา ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะพัฒนาผู้เรียนความสามารถในการอ่านออกเสียงและการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ตามแนวการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานร่วมกับเทคนิค Mnemonic

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

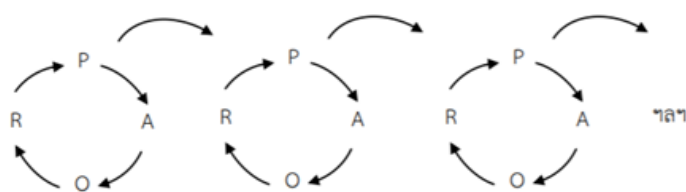
1) เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ ตามแนวการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน ร่วมกับเทคนิค Mnemonic ให้นักเรียนมีคะแนนความสามารถในการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ เฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ขึ้นไป

2) เพื่อพัฒนาความสามารถในการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ตามแนวการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน ร่วมกับเทคนิค Mnemonic ให้นักเรียนมีคะแนนความสามารถในการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ เฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ขึ้นไป

ระเบียบวิธีวิจัย

1. รูปแบบการวิจัย

การพัฒนาผู้เรียนความสามารถในการอ่านออกเสียงและการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ตามแนวการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานร่วมกับเทคนิค Mnemonic เป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียน (Classroom action research) ที่นำกระบวนการของการวิจัยเชิงปฏิบัติการตามแนวคิดของ Kemmis & McTaggart (1988) เป็นแนวทางในการดำเนินการตามวงจรปฏิบัติการ 4 ขั้นตอน คือ ขั้นวางแผน (Plan) ขั้นการปฏิบัติการ (act) ขั้นสังเกตการณ์ (Observation) และ ขั้นสะท้อนการปฏิบัติ (Reflection) ประกอบไปด้วย 3 วงจร ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 การพัฒนาเป็นวงจรการวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียน

2. กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมาย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านหนองแขวงยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 3 จำนวน 13 คน โดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling)

3. ตัวแปรที่ศึกษา

1) ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานร่วมกับเทคนิค Mnemonic

2) ตัวแปรตาม ได้แก่

- 1) ความสามารถในการอ่านออกเสียงของนักเรียน
- 2) ความสามารถในการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียน

4. เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยเป็นเนื้อหารายวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Nice House ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 ตามหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านหนองแขวงยาว พุทธศักราช 2562 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุงพุทธศักราช 2560) (หนองแขวงยาว, 2561) จำนวน 6 แผนการเรียนรู้ โดยใช้เวลาสอนทั้งหมด 18 ชั่วโมง

5. ระยะเวลาในการทำวิจัย

ระยะเวลาที่ในการวิจัยครั้งนี้ ดำเนินการในภาคเรียนที่ 1 - 2 ปีการศึกษา 2562

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองปฏิบัติการ ประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน ร่วมกับเทคนิค Mnemonic ในรายวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Nice house ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและจากการวิเคราะห์มาตรฐานและตัวชี้วัดได้แผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 6 แผน โดยใช้เวลาสอนทั้งหมด 18 ชั่วโมง ซึ่งประกอบด้วยหัวข้อย่อย ได้แก่

แผนที่ 1 Bed Room

จำนวน 3 คาบ

แผนที่ 2 Living Room

จำนวน 3 คาบ

แผนที่ 3 Kitchen	จำนวน 3 คาบ
แผนที่ 4 Bathroom	จำนวน 3 คาบ
แผนที่ 5 Dining Room	จำนวน 3 คาบ
แผนที่ 6 Garden	จำนวน 3 คาบ

ซึ่งในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้มีกิจกรรมที่พัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียง และการจดจำ ตามแนวการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานร่วมกับเทคนิค Mnemonic แผนการจัดการเรียนรู้ผ่านการประเมินความเหมาะสมจากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน โดยภาพรวมของแผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.37

2. เครื่องมือที่ใช้ในการสะท้อนผลการปฏิบัติ ประกอบไปด้วย

- 1) แบบบันทึกการสอนของครู
- 2) แบบสังเกตพฤติกรรมการสอนของครูและนักเรียน
- 3) แบบสัมภาษณ์นักเรียน
- 4) แบบประเมินความสามารถในการอ่านออกเสียงของนักเรียน โดยให้นักเรียน อ่านออกเสียงภาษาอังกฤษเป็นคำ ท้ายวงจรร วงจรรละ 10 ข้อ ซึ่งประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC : Index of Item Objective Congruence) เท่ากับ 1.00 มีค่าความยากง่าย (P) มีค่าอยู่ระหว่าง 0.59-0.75 และค่าอำนาจจำแนก (r) มีค่าอยู่ระหว่าง 0.25 – 0.81 มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.83
- 5) แบบทดสอบความสามารถในการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นแบบทดสอบแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก ท้ายวงจรร วงจรรละ 10 ข้อ ซึ่งประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC : Index of Item Objective Congruence) เท่ากับ 1.00 มีค่าความยากง่าย (P) มีค่าอยู่ระหว่าง 0.59-0.72 และค่าอำนาจจำแนก (r) มีค่าอยู่ระหว่าง 0.31-0.69 มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.79

3. เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินประสิทธิภาพการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

- 1) แบบประเมินความสามารถในการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยให้นักเรียนอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษเป็นคำ จำนวน 20 ข้อ มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC : Index of Item Objective Congruence) เท่ากับ 1.00 ความยากง่าย (P) มีค่าอยู่ระหว่าง

0.63-0.72 และค่าอำนาจจำแนก (r) มีค่าอยู่ระหว่าง 0.31-0.56 มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.95

2) แบบทดสอบความสามารถในการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งเป็นแบบทดสอบแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC : Index of Item Objective Congruence) เท่ากับ 1.00 ความยากง่าย (P) มีค่าอยู่ระหว่าง 0.59-0.69 และค่าอำนาจจำแนก (r) มีค่าอยู่ระหว่าง 0.31-0.50 มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.93

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ปฐมนิเทศนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และผู้ช่วยวิจัย ให้มีความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน ร่วมกับเทคนิค Mnemonic และชี้แจง บทบาทของครูและนักเรียน วิธีการวัดและประเมินผล และเกณฑ์การให้คะแนน

2. ดำเนินการทดลอง ตามการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน ร่วมกับเทคนิค Mnemonic เรื่อง Nice House ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 6 แผนการเรียนรู้โดยใช้เวลา ในการทดลองทั้งหมด 18 ชั่วโมง แบ่งเป็น 3 วงจรปฏิบัติ

3. ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากทุกแผนการจัดการเรียนรู้ โดยผู้ช่วยวิจัยช่วย สังเกตและบันทึกพฤติกรรมของครูผู้สอนและนักเรียน พร้อมเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นขณะทำการ สอน นำข้อมูลที่ได้มารวบรวมกันอภิปรายเมื่อสิ้นสุดแต่ละวงจร พร้อมทั้งปรับปรุงแก้ไข ข้อบกพร่องเพื่อใช้ในวงจรต่อไป

4. ผู้วิจัยดำเนินการประเมินประสิทธิภาพการจัดกิจกรรม

ทดสอบความสามารถในการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษและ ความสามารถในการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนว่าเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ใน วัตถุประสงค์การวิจัยหรือไม่

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ

1.1 ด้านความสามารถในการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าร้อยละ แล้วนำไปเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้

1.2 ด้านความสามารถในการจดจำเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าร้อยละ แล้วนำไปเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้

2. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ นำข้อมูลจากแบบบันทึกการสอนของครู แบบสังเกตพฤติกรรมการสอนของครู แบบสัมภาษณ์นักเรียน มาวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis)

ผลการวิจัย

1. ผลการการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียน

ผลการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ตามแนวการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานร่วมกับเทคนิค Mnemonic โดยใช้แบบประเมินความสามารถในการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยให้นักเรียนอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษเป็นคำ จำนวน 20 ข้อ ปรากฏผลดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการประเมินความสามารถในการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียน

จำนวน นักเรียน	คะแนน				ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ร้อยละ ของ คะแนน เฉลี่ย	จำนวนนักเรียนที่ ผ่านเกณฑ์	
	เต็ม	สูงสุด	ต่ำสุด	เฉลี่ย			จำนวน (คน)	ร้อยละ
13	20	18	13	16.00	1.58	80.00	13	100

จากตารางที่ 1 ผลการทดสอบความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 16.00 คิดเป็นร้อยละ 80.00 ของคะแนนเต็ม และมีนักเรียนผ่านเกณฑ์จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 100 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้

1. ผลการการพัฒนาความสามารถด้านการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียน

ผลการพัฒนาความสามารถด้านการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ตามแนวการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานร่วมกับเทคนิค Mnemonic โดยใช้แบบทดสอบความสามารถในการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นแบบทดสอบแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ ปรากฏผลดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการแบบทดสอบความสามารถในการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียน

จำนวน นักเรียน	คะแนน				ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ร้อยละ ของ คะแนน เฉลี่ย	จำนวนนักเรียนที่ ผ่านเกณฑ์	
	เต็ม	สูงสุด	ต่ำสุด	เฉลี่ย			จำนวน (คน)	ร้อยละ
13	20	20	17	18.38	1.56	91.92	13	100.00

จากตารางที่ 2 ผลการทดสอบความสามารถในการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 18.38 คิดเป็นร้อยละ 91.92 ของคะแนนเต็ม และมีนักเรียนผ่านเกณฑ์จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 100 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ เป็นการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านออกเสียงและการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ตามแนวการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน ร่วมกับเทคนิค Mnemonic ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กระบวนการวิจัยและผลการวิจัยเชิงปฏิบัติการ ผู้วิจัยจะนำเสนอการอภิปรายผลการวิจัย ดังนี้

1. ด้านความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่1 ตามแนวการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน ร่วมกับเทคนิค Mnemonic พบว่า นักเรียนมีความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 6.69 คิดเป็นร้อยละ 83.65 ของคะแนนเต็ม และมีนักเรียนผ่านเกณฑ์จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 84.61 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ การจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน ร่วมกับเทคนิค Mnemonic ช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาด้านการอ่านออกเสียง โดยผู้เรียนจะสามารถสะกดคำด้วยตัวของผู้เรียนเอง และทำให้เกิดความคล่องแคล่วในการอ่านออกเสียงมากขึ้น โดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน ผู้วิจัยได้เลือกใช้การจัดการเรียนรู้ของ Jensen (2000 : 76-80) โดยมีทั้งหมด 5 ขั้นตอน ที่จะช่วยให้ผู้เรียนมีทักษะในการอ่านออกเสียง ส่งเสริมพัฒนาการของสมองด้านความเข้าใจในตนเองและความเข้าใจด้านการรับรู้ พิชรินทร์ ลันซาง (2555) ซึ่งกล่าวไว้ว่า เมื่อผู้เรียนพัฒนาอย่างเต็มความสามารถผู้เรียนจะสามารถพัฒนาตนเองให้เกิดความคล่องแคล่ว และเชี่ยวชาญเหมือนกับเจ้าของภาษา และในการนำเทคนิค Mnemonic (Hunt, 1968 : 84) ช่วยให้ผู้เรียนสามารถอ่านออกเสียงได้ด้วยตนเอง เกิดความคล่องแคล่วในการอ่านออกเสียง มีความชัดเจนในการอ่านออกเสียงมากขึ้น สอดคล้องกับ พิมลลักษณ์ ต้นปาน (2561) เทคนิค Mnemonic จะช่วยให้ผู้เรียนมีพัฒนาการและเกิดความคล่องแคล่ว นอกจานี้ยังเกิดการจำที่ดี เมื่อผู้เรียนอ่านออกเสียงได้แล้วผู้เรียนจะสามารถจดจำคำศัพท์ได้อีกด้วย

จากการวิจัยด้านการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ตามแนวการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน ร่วมกับเทคนิค Mnemonic ผู้เรียนสามารถพัฒนาในด้านการออกเสียงได้ดีขึ้น ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนักเรียนกลุ่มเป้าหมายทุกคนได้รับการฝึกการอ่านอย่างต่อเนื่อง รวมถึงกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษและฝึกปฏิบัติตามกิจกรรมการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน ร่วมกับเทคนิค Mnemonic อย่างต่อเนื่อง ซึ่งในการจัดกิจกรรมจะนำการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน ซึ่งมีทั้งหมด 5 ขั้นตอน ร่วมกับเทคนิค Mnemonic ซึ่งจะช่วยพัฒนาผู้เรียนในด้านการอ่านออกเสียง โดยใช้สื่อ Audio เสียงของชาวต่างชาติ เพื่อให้ผู้เรียนอ่านออกเสียงตามและให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการสะกดคำและการ

เทียบคำได้เป็นอย่างดี หากผู้เรียนได้เรียนการอ่านออกเสียงอย่างช้าๆ จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถอ่านออกเสียงได้ดีขึ้น เมื่อฝึกอ่านออกเสียงบ่อยๆ ผู้เรียนจะไม่ต้องสะกดคำ เมื่อเห็นตัวหนังสือผู้เรียนจะสามารถอ่านออกเสียงด้วยตนเอง สอดคล้องกับ ศิริดา แก้วป่าระกำ (2560) กล่าวว่า ฝึกอ่านออกเสียงบ่อยๆ จะช่วยให้ผู้เรียนอ่านออกเสียงได้ดีขึ้น และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนบ่อยๆ โดยการฝึกการอ่านออกเสียงบ่อยๆ จะทำให้ผู้เรียนเกิดความคล่องแคล่วมากขึ้น โดยเฉพาะ การฟังสำเนียงและการเรียนแบบเจ้าของภาษาจะทำให้การอ่านออกเสียงดีขึ้นเรื่อยๆ โดยผู้เรียนจะเกิดความคุ้นเคยกับสำเนียงและจะอ่านออกเสียงได้เอง

2. ด้านความสามารถด้านการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ตามแนวการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน ร่วมกับเทคนิค Mnemonic พบว่า นักเรียนมีความสามารถด้านการจดจำเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 18.38 คิดเป็นร้อยละ 91.92 ของคะแนนเต็ม และมีนักเรียนผ่านเกณฑ์จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 100 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ การจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน ร่วมกับเทคนิค Mnemonic จะช่วยให้ผู้เรียนจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษดีขึ้น โดยผู้วิจัยได้เลือกใช้ของ Jensen (2000) โดยมีทั้งหมด 5 ขั้นตอน ที่ จะช่วยให้ผู้เรียนมีทักษะในการจำมากขึ้น เน้นให้ผู้เรียนสามารถจำได้ และสามารถในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น ส่งเสริมพัฒนาการของสมองด้านความเข้าใจในตนเองและความเข้าใจด้านการรับรู้ ซึ่งสอดคล้องกับ อังศนา ศรีสวนแตง (2555) ได้กล่าวไว้ว่าการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานจะช่วยพัฒนาในด้านสมอง และความจำของผู้เรียน โดยจะเน้นให้ผู้เรียนมีการพัฒนาในด้านสมองและการจำ นอกจากนี้เทคนิค Mnemonic (Hunt, 1968: 84) จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการจำ ซึ่งเทคนิค Mnemonic จะมีขั้นตอนที่ค่อนข้างชัดเจน ซึ่งจะทำให้ง่ายต่อการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้นสอดคล้องกับ พิรมลักษณ์ ต้นปาน (2561) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้ตามแนวภาษาเพื่อการสื่อสาร ประกอบเทคนิคมินิโมนิกส์ จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ใช้เทคนิคต่างๆอย่างมีระบบ และเข้าใจหลักการจำได้ดี

จากการวิจัยด้านความสามารถด้านการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ตามแนวการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน ร่วมกับเทคนิค Mnemonic พบว่า ผู้เรียนมีการ

พัฒนาในด้านความจำมากที่สุดขึ้นเรื่อยๆ ตามลำดับสอดคล้องกับงานวิจัยของ Zahra (2018) ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับเทคนิค Mnemonic จะช่วยพัฒนาในด้านความจำของผู้เรียนให้ดีขึ้น หากพัฒนาอย่างต่อเนื่อง โดยวิจัยเรื่องนี้ได้ศึกษา การจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษกับการศึกษา พบว่า ผู้เรียนสามารถจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้ดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง และยังสอดคล้องกับ Mahmut (2018) กล่าวว่า เทคนิค Mnemonic ช่วยให้ผู้เรียนจดจำคำศัพท์ได้ดีกว่าการท่องจำ และยังช่วยให้ผู้เรียนสามารถจดจำได้ในระยะยาว

การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านออกเสียงและการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ตามแนวจัดการเรียนรู้ตามแนวการจัดการเรียนรู้โดยใช้ สมอเป็นฐาน ร่วมกับเทคนิค Mnemonic ข้างต้นจะเห็นว่า การจัดการโดยใช้สมอเป็นฐาน ร่วมกับเทคนิค Mnemonic สามารถนำมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนา ความสามารถด้านการอ่านออกเสียงและการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้ เนื่องจากผู้เรียน ได้มีการสะกดคำด้วยตนเอง และครูผู้สอนได้ให้ผู้เรียนฟังสำเนียงของชาวต่างชาติ เพื่อให้ผู้เรียนฟังได้อย่างถูกต้อง และยังเกิดการพัฒนาความสามารถด้านการจดจำคำศัพท์ ภาษาอังกฤษได้ ของผู้เรียนดีขึ้นเรื่อยๆตามลำดับ เนื่องจากการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมอเป็น ฐาน ร่วมกับเทคนิค Mnemonic มีผลทำให้ผู้เรียนสามารถจำคำศัพท์ที่ดี กิจกรรมจะช่วย ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะในการจำที่ดีขึ้น นอกจากนี้ ผู้เรียนยังมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกับเพื่อน และครูผู้สอนในกิจกรรมการเรียนรู้ ทำให้เกิดความกระตือรือร้น ภาษาอังกฤษ สูงกว่าเกณฑ์ที่ กำหนดไว้ อีกทั้งนักเรียนยังสามารถนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ใหม่ๆใน ชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ตามแนวการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมอเป็น ฐาน ร่วมกับเทคนิค Mnemonic เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำศัพท์ ภาษาอังกฤษ ควรเริ่มจากการเทียบอักษร และพยัญชนะในภาษาไทยและภาษาอังกฤษก่อน จากนั้นให้ผู้เรียนฝึกการออกเสียงซ้ำๆ หลายๆรอบ โดยเฉพาะออกเสียงพยัญชนะต้น เสียง ควบกล้ำ และเสียงพยัญชนะท้ายให้ถูกต้องและชัดเจน และเริ่มให้ผู้เรียนฟังเสียงของ

ชาวต่างชาติ พร้อมให้ผู้เรียนออกเสียงตาม แล้วครูผู้สอนต้องคอยดูแลและแนะนำเมื่อผู้เรียนอ่านออกเสียงไม่ชัดเจนตลอดเวลาการจัดกิจกรรม

2) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้สมองเป็นฐาน ร่วมกับเทคนิค Mnemonic เพื่อพัฒนาความสามารถด้านจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ควรเริ่มจากการจัดกิจกรรมที่เน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกการจำ ซึ่ง เทคนิค Mnemonic มีหลายเทคนิคที่จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถจำได้ โดยครูผู้สอนต้องคอยดูแลและแนะนำตลอดเวลาการจัดกิจกรรม

3) การนำวิธีการสอนอ่านออกเสียงเป็นกิจกรรมที่ค่อนข้างยากสำหรับผู้ที่ไม่มีความรู้พื้นฐาน ดังนั้น ครูผู้สอนควรที่จะให้โอกาสและใช้เวลาในการอ่านออกเสียง ไม่รีบสอนจนเกินไป อาจจะทำให้ผู้เรียนไม่สามารถอ่านออกเสียงได้ เนื่องจากผู้เรียนไม่สามารถเทียบเสียงระหว่างภาษาไทยและภาษาอังกฤษได้

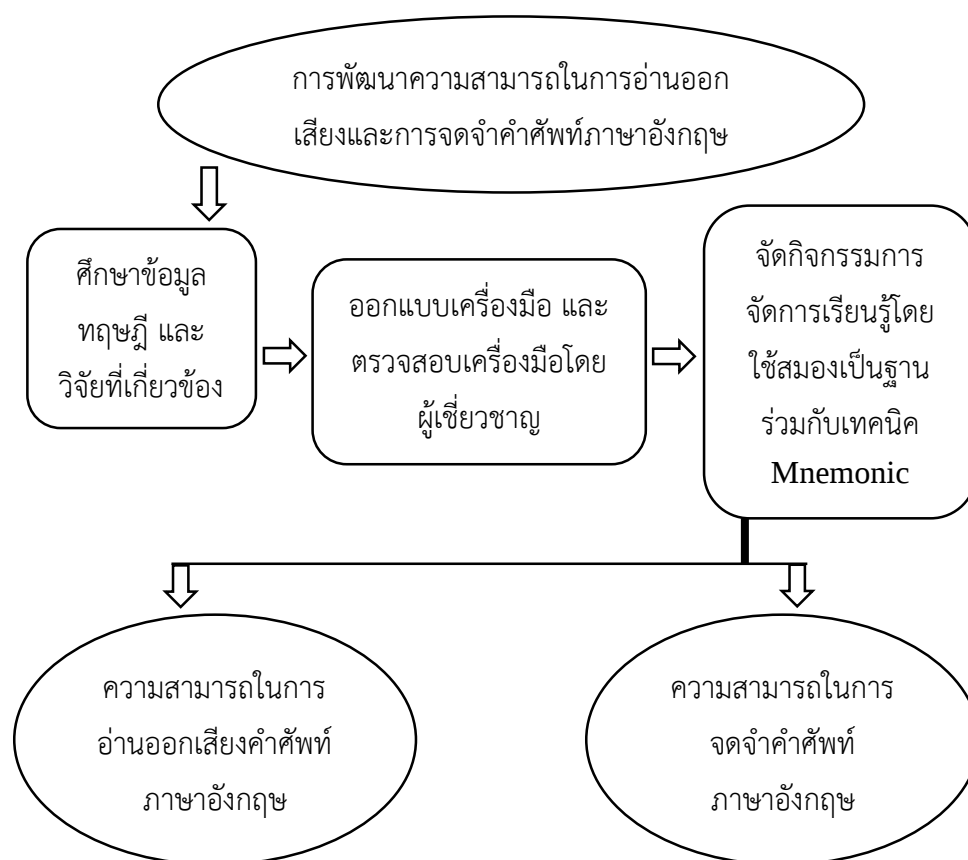
2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1) การอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษเป็นทักษะพื้นฐานที่จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ภาษาอังกฤษได้ดีในอนาคต หรือสามารถประยุกต์ใช้กับทักษะอื่นๆได้ ดังนั้น การวิจัยครั้งต่อไปควรพัฒนาด้านอื่น เช่น ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน เพื่อความเข้าใจ และทักษะการเขียน เป็นต้น

2) การอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษควรเพิ่มระดับที่ยากขึ้น อาจจะเป็นการอ่านกลุ่มคำ หรือ ประโยคต่อไป

องค์ความรู้ใหม่

การวิจัยเรื่องการพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงและการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ตามแนวการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานร่วมกับเทคนิค Mnemonic ได้องค์ความรู้ใหม่สู่การพัฒนาการเรียนการสอน ดังภาพที่ 3

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2539). ชุดฝึกอบรมครูสอนภาษาอังกฤษ ชุดที่ 3 Teaching 4 Skills สำหรับวิทยากร. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- พัชรินทร์ ล้นขาง. (2555). การพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษด้วยวิธีโฟนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี.
- พิมลลักษณ์ ตันปาน. (2561). การพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้การจัดการเรียนรู้ตามแนวภาษาเพื่อการสื่อสาร ประกอบเทคนิคนิมโมนิคส์. ปริญญาคุรุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- มงคล กุลประเสริฐ. (2548). หลักการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพมหานคร: อมรินทร์.
- ศิรดา แก้วป่าระกำ. (2560). การพัฒนาทักษะการฟังและการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ด้วยเพลงสากล ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. ครุศาสตรมหาบัณฑิต: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- เสาวภาคย์ ศรีโยธา. (2555). ปัญหาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาส สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 1. สารนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต การสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษานานาชาติ ,มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์: สงขลา.
- หนองแขวงยาว. (2561) รายงานการปฏิบัติตนของสถานศึกษา: ขอนแก่น.
- หนองแขวงยาว. (2561) หลักสูตรสถานศึกษา: ขอนแก่น.
- อังสนา ศรีสวนแดง. (2555). การพัฒนาผลการเรียนรู้ เรื่องโจทย์ปัญหาของคนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL) ร่วมกับเทคนิค KWDL. ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- Hunt. (1968). Mnemonology: Mnemonics for the 21st Century (p.84). New York: London: Psychology press.
- Jensen,E. (2000). Brain-Base Learning. San Diego,CA: The Brain Store Pubishing.

Kemmis, S & McTaggart, R. (1988). *The Action Research Planer* (3rd ed.). Victoria : Deakin University.

Linse, C. T. & Nunan, D. (Ed). (2005). *Practical english language teaching: Young learners*. New York: McGrawHill ESL/ELT.

Mahmut K. (2018). Mnemonic Technique - An Effective Vocabulary Teaching Method to Plurilingual Students. *Modern Journal of Language Teaching Methods (MJLTM)*, 388-400.

Oxford. RL. (1990). *Language Learning Strategies* IN. Oxford: England: Oxford University Press.

Zahra N.B. (2018). The Impact of Musical Mnemonic on Vocabulary Recalling of Iranian Young Learners. *International Journal of Instruction*, 977-994.